

ਮੇਂ ਜਾ

ਤੁਸੁ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਕੋ ਜਾਨਤੇ ਹੋ?

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ
ਦਾਈ ਤਰਫ ਜੋ ਖੜੀ ਹੈਂ,
ਵਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਹੈਂ!

ਇਸ ਸਾਲ ਹਮ ਤੀਨ ਭਾਈ-ਬਹਨ ਪੈਦਾ ਹੁਏ ਹਨ। ਵੈਂਥੇ ਤੋਂ ਹਮ ਜ਼ਧਾਦਾਤਰ ਸਮਯ ਘੋੱਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਅਕਸਰ ਮਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਜਾਨੇ ਕੀ ਜ਼ਿਦ ਕਰਤੇ ਹਨ। ਕਈ-ਕਈ ਹਮ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਬਾਹਰ ਜਾਤੇ ਹਨ। ਵਹ ਦਾਨਾ ਚੁਗਤੀ ਰਹਤੀ ਹੈ ਔਰ ਹਮ ਸਤ੍ਤੀ ਕਰਤੇ ਰਹਤੇ ਹਨ।

ਕਈ-ਕਈ ਹਮ ਭੀ ਚੁਗਨੇ ਕੀ ਕੋਣਿਆ ਕਰਤੇ ਹਨ –
ਨਰਮ-ਨਰਮ ਕੀਝੇ।

ਮਾਂ ਚੁਗਤੇ-ਚੁਗਤੇ
ਆਸਪਾਸ ਦੇਖਤੀ
ਰਹਤੀ ਹੈ।

ਕਈ ਜਿਥੇ ਵਹ ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਾਲਦੀ ਹੈ ਤੋ
ਸਮਝੋ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਖਤਰੇ ਦੇ ਸਮਾਂ ਹਮ ਸਾਰੇ
ਫਟਾਫਟ ਕਹੀਂ ਛੁਪ ਜਾਤੇ ਹਨ।

ਏਕ ਬਾਰ ਮਾਂ ਨੇ ਖਤਰੇ
ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਾਲੀ।

ਮੇਰੇ ਭਾਈ-ਬਹਨ ਝਾਟ ਦੇ ਕਹੀਂ ਛੁਪ ਗਏ। ਮੈਂਨੇ ਸੋਚਾ ਮੈਂ ਮਾਂ
ਕੀ ਓਟ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਔਰ ਮੈਂ ਮਾਂ ਕੀ ਪੀਠ ਦੇ ਪੀਛੇ ਛੁਪ ਗਏ।

ਮਾਂ ਨੇ ਮੁੜਾ ਕਹਾ - ਭਾਗੋ,
ਪਥਰ ਦੇ ਪੀਛੇ ਛੁਪੋ।

ਤਥੀ ਮੁੜੇ ਏਕ ਪਥਰ ਦੇਖਾ। ਪਥਰ ਤੋਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪਰ ਕਿਸ
ਤਰਫ ਛਿੱਪ੍ਹੇ। ਮਾਂ ਨੇ ਯਹ ਤੋਂ ਬਤਾਯਾ ਨਹੀਂ ਥਾ ਕਿ ਪਥਰ ਦੇ
ਕਿਸ ਤਰਫ ਛੁਪਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਥਰ ਦੇ ਏਕ ਤਰਫ
ਜਾਕਰ ਦੁਬਕ ਗਿਆ।

ਮਹਾ ਤੀਤਰ (ਪੈਂਟੋਡ ਸੈਣਡਗ੍ਰਾਊਜ਼)
ਫੋਟੋ: ਪੀ ਏਸ ਲਾਡ